

Zita Obezita

Lojzo

Vykračuje po ulici ledva že sa sunie.
S vlastnou Zitou Obezitou prechádza sa kľudne.
Pyšný na jej kypré tvary, krásne línie,
ako sa jej dobre darí v našej malej krajine.

R: S veľkou chuťou o desiatej denne večerá,
potom v noci potichúčky stále priberá.
S milou Zitkou Obezitkou jedlá vyberá.
Na špajzu mu dali zo dve zámky železné,
do chladničky zase štyri pasce drevené,
jeho zvyky zostávajú pevne nemenné.

Raňajky si hodné, pätnásť rožkov, párky,
k obedu sa ledva zohne, polievky tri šálky.
Večeru má ako hokej na tri tretiny,
buchty, morku, pivo, tortu, ešte trochu slaniny.

R:

Koláče sú jeho slabosť, má rád všetky druhy,
najradšej však konzumuje to, čo papá druhý.
Schudnutie je podľa neho cesta do hrobu.
Kde len našiel kde len zobral túto strašnú chorobu.